

1. असपत्न 1) *b*) असपत्नी महौ भुङ्क्ते MBh. 14, 384.
 असर्भ (3. अ + सर्भ) adj. ohne Gesellschaft TS. 1, 7, 6, 7.
 असभ्य (3. अ + सभ) adj. in gute Gesellschaft nicht passend, ungebildet, unziemlich: °भाषण Nir. 5, 2. von Personen (= दुर्जन Schol.) Bhāg. P. 10, 68, 29.
 1. असम ungleich Kir. 3, 7.
 2. असम 1) Spr. 1363.
 असमञ्जसम्, das Citat MBh. 2, 2100 gehört zu असमञ्जस् Kathās. 102, 141. Sāh. D. 319, 2. असमञ्जसमञ्जसत्पित (bei einem Kinde) Mālatī. 162, 10 = Uttararāmā. 74, 8 (die neuere Ausg. 93, 12 मञ्जु st. मुग्ध). कृते किं वा सुपर्णास्य तेनैकेनासमञ्जसम् (= अत्रियम् Schol.) Bhāg. P. 10, 17, 1. तादृशमसमञ्जसमवलोक्य ein solches unpassendes Benehmen Pañkā. in Ind. St. 3, 371, 15.
 असमर्थ (3. अ + सर्थ) n. ein best. Fehler des Ausdrucks: Missgriff in der Wortbedeutung, z. B. wenn अम्बुधर für Ocean (अम्बुधि) gesetzt wird, Pratāpar. 61, a, 1. b, 5.
 असंवाध 1) AV. 12, 1, 2. धर्षिण Ind. St. 8, 387, 2. Khandom. 64. — 2) Caesur nach der 5ten Silbe Ind. St. 8, 386. fg. Khandom. 64.
 असंभव्यम् und असंभाव्यम् s. u. 1. भू caus. mit सम् 1).
 असंभित्त s. u. भिद् mit सम्.
 असंमृष्ट Z. 2 füge शुचिः nach मात्रैः hinzu.
 असर्व (3. अ + सर्व) adj. nicht vollständig Air. Br. 8, 7.
 असव्य (3. अ + सव) adj. links (sic) Varāh. Brh. S. 51, 43. युद्ध so v. a. अपसव्यं युद्धम् 17, 3. — Vgl. अपसव्य und सव्य.
 असक्त 1) nicht im Stande zu tragen: गर्भमश्नतर्पसक्ता Pār. Grh. 3, 13. nicht im Stande seiend, mit infin. Kathās. 93, 26. Z. 2 lies कालत्तेपासक्त.
 असक्तन 1) Nichts hingehen lassend, streng Spr. 388. — 2) Halā. 2, 300.
 असक्तानविधि Titel einer Schrift Wilson, Sel. Works 4, 283. Vielleicht असक्तन° zu lesen.
 असालित्व (3. अ + सालि) n. das nicht Zeuge-Sein Kap. 1, 148.
 असाधन (3. अ + साधि) adj. unausführbar, unmöglich Kap. 4, 8.
 असामन्य (3. अ + साम) adj. nicht unparteiisch (= पक्षपातिन् Śā. Air. Br. 3, 23.
 असोप्रत, es ist wohl überall असोप्रतम् als adv. zu fassen; vgl. noch रागानुरागचित्तस्तु किं न कुर्यादसोप्रतम् Spr. 3961.
 असार 1) घन Spr. 2858. संसार 290. 936, v. l. Daçak. in Benf. Chr. 188, 2. von einem Menschen 180, 23. सारासार ist n. und bedeutet die Tauglichkeit oder Untauglichkeit; vgl. ausser M. 11, 331 noch स्वबले सारासारविचारः क्रियताम् Hit. ed. Johns. 2206 (ed. Schl. 104, 7 eine schlechte Lesart aufgenommen).
 असारत्रय (अ + त्रय) adj. nichtig, leer, nichtssagend; davon nom. abstr. °ता f. Spr. 2874.
 असालतिखान m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 194, a, 6.
 असालतिप्रकाश m. Titel eines unter dem Namen des eben genannten Fürsten verfassten Wörterbuchs ebend. 193, b, No. 444.
 असि 2) Verz. d. Oxf. H. 46, a, 81. °सभेदे 70, b, 11. वसां च वरुणामसीम् MBh. 6, 338. st. dessen वसामन्यो वरुणासीम् ed. Bomb.
 असिक m. N. pr. eines Volkes, eines Landes: असिकेश Varāh. Brh.

- S. 11, 56. अशिकेश v. l.
 1. असित TS. 7, 4, 22, 1.
 2. असित 1) असितेत्तणा R. 3, 32, 40. °पत्ते Spr. 1191, v. l. — 2) a) Varāh. Brh. S. 17, 25. Brh. 2, 7, 11, 18. — b) N. pr. eines alten Weisen Verz. d. Oxf. H. 310, a, 24. Sohnes des Kaçjapa 36, b, 38. Pañkā. Br. 14, 11, 18. Kāth. 22, 11. — c) Kathās. 111, 93. 95. 106. — d) ein best. zu den Mäusen gerechnetes giftiges Thier Verz. d. Oxf. H. 309, a, 19.
 3. असित m. N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1, 2188.
 असितधीव m. Pfau MBh. 12, 4363.
 असितमृग füge pl. nach m. hinzu. औदात्तकिः कुमुद्विन्दुरसितमृगः N. pr. eines Rshi Ind. St. 3, 214, a. Shadv. Br. 1, 4.
 असिताङ्ग (2. असित + 3. अङ्ग) adj. einen dunkel gefärbten Körper habend: °भैरव eine Form Çiva's Verz. d. Oxf. H. 23, b, N. 5. 250, a, 18.
 असिताङ्गादियामल 97, a, 20.
 असितामृगम् (2. असित + अमृ) m. Sapphir (इन्द्रनील Mallin.) Kir. 3, 48.
 असितोत्पल Spr. 3825.
 असिद् m. Sichel Āpastamba im Comm. zu TS. 1, 30, 4 v. u.
 असिद्ध s. सिद्ध.
 असिद्धि (3. अ + सि) f. das nicht-zum-Ziele-Gelangen TBa. 1, 5, 2, 3. Unvollkommenheit, deren im Sāmākhja acht gezählt werden, Tattvas. 37.
 असिद्धिनिवृत्तपणव्याख्या f. Titel einer Schrift Hall 54.
 असिधारा Z. 2 lies die Weise st. das Gelübde und füge Spr. 1922 hinzu.
 असिधेनु Kathās. 123, 23. Daçak. in Benf. Chr. 198, 12. निबद्धासिधेनु adj. Kathās. 78, 36. असिधेनुका 124, 119. बद्धासिधेनुक 53, 109. 71, 43. — Vgl. खड्गधेनु.
 असिपत्रवन R. 7, 21, 15. Mār. P. 12, 24.
 असिमुसल (अ + मु) n. Bez. einer der 5 Weisen, auf welche der Planet Mars seinen Rücklauf beginnt, Varāh. Brh. S. 6, 5 (°मुशल).
 असुत्प Bhāg. P. 7, 15, 10. 10, 1, 67. 38, 42. 60, 37. 11, 21, 28. Der Schol. zerlegt das Wort in असु + त्प nur das Leben befriedigend, nur für das Leben sorgend.
 असुत्प adj. = असुत्प Bhāg. P. 10, 87, 39.
 असुनीति Z. 4 lies शिषीताम्.
 असुनेत्रा (3. अ + सु) f. im Sāmākhja einer der Gegensätze von तुष्टि. तपदोषमदृष्ट्येषु प्रवृत्तिरसुनेत्रा Tattvas. 36.
 असुन्दर s. सुन्दर.
 असुभृत् (असु + भृत्) m. ein lebendes Wesen, Mensch Bhāg. P. 10, 87, 17. 31.
 असुमन् TBa. 2, 3, 8, 2.
 असुमरीचिका (3. अ + सु) f. im Sāmākhja eines der Gegensätze von तुष्टि. भोगासक्तिरसु Tattvas. 36.
 असुभर (असुम्, acc. von असु, + भर) adj. f. आ nur das Leben erhaltend, nur für das Leben sorgend Bhāg. P. 10, 60, 54. 89, 29.
 असुर 2) *b*) असुराणां कृन्दंसि, असुरकृन्दंसि RV. Prāt. 3, 275. Ind. St. 8, 74. fg. 114. 116. 128. — *d*) Varāh. Brh. S. 3, 79. — *g*) pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 275. — 4) a) Çākh. Br. 23, 4. die Stelle Air. Br. 2, 22 zu streichen, da hier असुरी (vgl. u. असुर 2, a) vorauszusetzen ist. — *b*) lies ramosa st. racemosa.
 असुरत्व das ein-Asura-Sein Kathās. 119, 5.